

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Senke Orlić Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Đ. M. iz L., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 8. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/19-01/846, URBROJ: 401-01/11-19-1 od 12. prosinca 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/19-01/846, URBROJ: 401-01/11-19-1 od 12. prosinca 2019., je pozivom na odredbu članka 114. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP) odbačena žalba tužitelja koju je podnio jer prvostupanjsko tijelo javne vlasti nije riješilo njegov zahtjev za pravo na pristup informacijama. Žalba je odbačena uz obrazloženje kako se zahtjev tužitelja ne može smatrati zahtjevom za pravo na pristup informacijama u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. i članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI).

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je žalbu podnio radi dobivanja podataka – informacije javnog značaja, koje su mu potrebne u predmetu nezakonitog postupanja tijela jedinice lokalne samouprave – Grada L., na dijelu zemljišta k. č. 165 k.o. N. L., koje je u postupku povrata. Postupak povrata je na osnovi Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, pokrenula N. M., majka tužitelja i tužiteljeve sestre koji su njezini nasljednici. Početkom srpnja 2017. godine primijetio je da se na dijelu predmetnog zemljišta vrše građevinski radovi – nasipavanje asfalta. Obratio se nadležnom tijelu kako bi upozorio da se radi o zemljištu koje je u postupku povrata, kojemu po zakonu nije dopušteno mijenjati status niti bilo što na njemu raditi dok se ne podmire prijašnji vlasnici. Radovi su bili prekinuti/završeni, a tužitelj se pisanim putem

obratio gradonačelniku Grada L. kako bi utvrdio tko je i zašto naručio radove. U razumnom roku nije dobio zahtijevane odgovore pa se obratio nadležnoj upravnoj inspekciji. Uslijedila je korespondencija između javnopravnih tijela, a tužitelj je posredno zaprimio očitovanje Grada L. naslovljeno na Ministarstvo uprave, Upravnu inspekciju, koje mu nije bilo dostavljeno na znanje. Navodi kako vodi veći broj upravnih i sudskih postupaka u vezi svoje imovine na području grada L., ali nikakve žalbe na neki upravni akt kojim bi mu bilo osporavano pravo na pristup informacijama nije podnio. Zbog kašnjenja odgovora Grada L., obraćao se upravnoj inspekciji te se, da bi zaštitio prava na predmetnom zemljištu, obratio Gradu L. sa zahtjevom da mu se izda „negativno“ rješenje kako bi stekao pravo na pravnu pomoć. Nakon svega navedenog zaprimio je osporeno rješenje u kojem se ne navodi datum žalbe ni kojem tijelu je upućena ni u kojem upravnom predmetu je podnesena niti se navodi upravni akt protiv kojeg je žalbu podnio. Smatra da su osporenim rješenjem povrijeđene odredbe ZUP-a te je neispravno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i neispravno primijenjen materijalni propis. Poziva se na načelo materijalne istine te samostalnosti i slobodne ocjene dokaza. Posljedice navedenih nezakonitosti se očituju u tome da Grad L. nije odgovorio na tri poticaja u svrhu zaštite vlasničkih prava tužitelja i njegove sestre, tj. nije mu izdao „negativno“ rješenje, a nadležno tijelo za upravnu inspekciju nije postupalo po svojim nadležnostima. Navodi kako upravni spor pokreće da bi se utvrdilo kako je uopće došlo do tuženikovog rješenja te ističe kako je upoznat s obvezom upravnih i sudskih tijela u ostvarivanju načela pomoći neukoj stranci, koju nije primio. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje, predmet vrati tuženiku na ponovni postupak s obvezom da donese novo rješenje, uzevši u obzir tvrdnju tužitelja kako nikakvu žalbu/podnesak nije uložio/podnio. Predlaže Sudu da poništi pobijano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da mu je Ured državne uprave u I. županiji dopisom od 28. svibnja 2019. dostavio podnesak tužitelja u kojem se u bitnome navodi kako se tužitelj 19. studenoga 2018. dopisom obratio Gradonačelniku Grada L. i tražio konkretne odgovore na njegove upite. Nadalje se u podnesku navodi da na predmetni dopis nije zaprimio odgovor. Uvidom u priloge dostavljene uz žalbu, razvidno je da je tijelo javne vlasti, Grad L., 20. studenoga 2018. zaprimio tužiteljev podnesak naslovljen na Gradonačelnika Grada L., nastavno na očitovanje Grada L. od 6. veljače 2018. U predmetnom podnesku tužitelj detaljno iznosi situaciju vezanu uz k.č. 165 k.o. N. L. te traži da mu se odgovori tko je potpisao nalog ili narudžbenicu za izvođenje građevinskih radova početkom lipnja 2017. godine, tko je bio izvođač radova i tko je bio odgovorna osoba, koji je bio iznos troškova radova, iz koje proračunske stavke su plaćeni te kada se može očekivati da će sudjelovati u „postupku uspostave nerazvrstanih cesta u katastru zemljišnim knjigama“. Nadalje, tužitelj u predmetnom podnesku navodi kako daje poticaj da se predmetni pristupni put dvaju objekata po zemljištu k.č. 165 k.o. N. L., šuma, u površini 22.779 m<sup>2</sup>, broj uloška 763, u vlasništvu njega i njegove sestre, izuzme iz baze nerazvrstanih cesta pod upravljanjem Grada L., da se u tu svrhu korigira i odluka Grada L. te da se obustave postupci uspostave te „nerazvrstane ceste“ u katastru i zemljišnim knjigama, budući da je to zemljište u postupku povrata po Zakonu o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine. Tuženik je zatražio očitovanje tijela javne vlasti, s obzirom da iz navedenog nije moguće

utvrditi radi li se u predmetnom slučaju o ostvarivanju prava na pristup informacijama. Grad L. dostavio je očitovanje iz kojeg proizlazi da se predmetni tužitelj podnesak nastavlja na njihovu raniju komunikaciju. Tuženik zaključuje da se odredbe ZPPI-a ne primjenjuju u ovom slučaju, jer tužitelj traži odgovore na pitanja koja ne predstavljaju pristup informacijama. Budući da je žalba izjavljena zbog tzv. šutnje uprave, a u konkretnom slučaju tijelo javne vlasti nije dužno donijeti rješenje, žalba je odbačena. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

Tužitelj nije dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu, iako je pozvan dopisom od 6. veljače 2020.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim iz razloga ove presude.

Prije svega Sud ocjenjuje neosnovanim prigovor tužitelja kako tuženik nije imao osnove za donošenje rješenja o žalbi. Ovo iz razloga što spisu tuženika dostavljenom Sudu uz odgovor na tužbu prileži dopis Ureda državne uprave u Istarskoj županiji od 28. svibnja 2019. uz koji se tuženiku dostavlja podnesak tužitelja od 29. travnja 2019. u kojem se u bitnom navodi kako se tužitelj 19. studenoga 2018. dopisom obratio Gradonačelniku Grada L. i tražio konkretne odgovore na njegove upite na koje nije zaprimio odgovor. Nadalje proizlazi da je tužitelj tim podneskom tražio da mu se odgovori tko je potpisao nalog ili narudžbenicu za izvođenje građevinskih radova početkom lipnja 2017. godine, tko je bio izvođač radova i tko je bio odgovorna osoba, koji je bio iznos troškova radova, iz koje proračunske stavke su plaćeni. Ujedno je iznio navode vezane uz postupak uspostavljanja nerazvrstanih cesta na spornoj nekretnini.

Nadležnost tuženika za odlučivanje o žalbi u slučaju kad tijelo javne vlasti nije riješilo o zahtjevu stranke za pravo na pristup informacijama utemeljena je na odredbi članka 25. stavka 2. ZPPI-a. Budući da tužitelj navodi kako nije zaprimio odgovor na zahtjev podnesen tijelu javne vlasti koje je obveznik primjene ZPPI-a, osnovano je Ured državne uprave u Istarskoj županiji, sukladno odredbi članka 18. stavka 1. ZUP-a, prosljedio navedeni podnesak tuženiku na rješavanje kao žalbu podnesenu iz razloga što tijelo javne vlasti nije odlučilo o zahtjevu za pravo na pristup informacijama.

Sud, koji na temelju odredbe članka 31. stavka 1. ZUS-a nije vezan prigovorima iz tužbe, ističe kako prema ocjeni Suda traženi podaci, a suprotno ocjeni tuženika, dijelom imaju značenje informacije kako je definirana člankom 5. stavkom 1. točkom 3. ZPPI-a. U smislu navedene odredbe informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Međutim, iz podataka spisa proizlazi da je dopisom od 1. listopada 2019. Grada L., Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i upravljanje imovinom, koji je potpisao Gradonačelnik, tužitelju odgovoreno da se održavanje nerazvrstanih cesta financira iz

Programa održavanja komunalne infrastrukture, i to je proračunska osnovica iz koje je plaćeno redovno održavanje N.C.09.01.01. Oznaka te proračunske osnovice je 6001, Aktivnost A60000–1 Održavanje prometnih i pješačkih površina, pozicija – održavanje kolnika, nogostupa parkirališta. Za izvršene radove u srpnju 2017. na predmetnoj cesti ukupno je utrošeno 11.462,00 kn. Nadalje se navodi kako se postupci uspostave nerazvrstanih cesta u zemljišne knjige provode sukladno osiguranim sredstvima za izradu geodetskih elaborata u proračunu Grada L. Za 2019. godinu nisu bila osigurana sredstva u proračunu za postupak evidentiranja predmetne nerazvrstane ceste niti će se taj postupak provesti u 2020. godini jer nije u planu za tu proračunsku godinu. Ujedno je tužitelj upućen u postupak evidentiranja nerazvrstanih cesta.

Stoga na temelju odredbe članka 23. stavka 1. točke 2. i 6. ZPPI-a nije bilo osnove za donošenje rješenja o zahtjevu za pravo na pristup informacijama te je tuženik zakonito odbacio tužiteljevu žalbu iz razloga ove presude.

Zbog navedenog, a budući da je tužitelj traženu informaciju u bitnome dobio te je upućen o postupku evidentiranja nerazvrstanih cesta, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci.

U Zagrebu 8. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća  
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.